

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Április

Nr. 51

A Szűzanya

2011. március 25 -i
üzenete

„Drága gyermekek! Örömmel szeretném ma is nektek adni édesanyai áldásomat és imádságra hívni benneteket. Az imádság váljon szükségletté számotokra, hogy minden nap jobban növekedjete a szentségben. Tegyetek többet megtérésetekért, mert távol vagytok gyermekeim. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*



Medjugorje, 2012. április 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek! A Béke Királynőjeként szeretném nektek, gyermekeimnek adni a békét, az igazi békét, amely Isteni Fiam szívéből fakad. Édesanyaként imádkozom, hogy uralkodjon szívetekben bölcsesség, alázat és jóság, hogy uralkodjon a béke, hogy a Fiam uralkodjon. Ha Fiam lesz az úr a szívetekben, akkor segíteni tudtok majd másoknak, hogy megismerjék őt. Amikor mennyei béke uralkodik bennetek, akkor fel fogják őt ismerni azok, akik téves helyeken keresik és ezzel fájdalmat okoznak édesanyai szívemnek. Gyermekeim, nagy lesz az örömöm akkor, ha majd látom, hogy elfogadjátok szavaimat és követni akartok. Ne féljete, nem vagytok egyedül. Adjátok ide kezeteke és vezetni foglak benneteket. Ne feledkezzete el pásztoraitokról. Imádkozzatek, hogy gondolatban mindig Fiammal együtt legyenek, aki meghívta őket, hogy tanúságot tegyenek róla. Köszönöm nektek.”

Növekedjete a hitben!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya márciusi üzenetéhez

A Szűzanya több üzentében a megtérés és a szentség útjára hív bennünket. Attól a pillanattól kezdve, hogy Jézus rábízott minket János apostol személyében: „Asszony, íme a te fiad!” Mária olyan édesanya, aki nem adta fel és nem is rendült meg e hatalmas és felelősségteljes feladat súlya alatt, hogy a szentség útjára vezessen bennünket, Istenhez, az élethez, de nem akármilyen élethez, hanem az élet teljességéhez. Mária mindnyájunk édesanyja és az Egyház Anyja, aki szüntelenül szül és újjászül. Az Egyházé, amely Istentől született, aki „egyedül Szent”, állandóan szent. Az Egyház Krisztus szeretett jegyese, Krisztusé, aki életét adta érte, hogy megszentelje. Ezért az Egyház minden tagja meg van hívva a szentségre, ahogyan a II. Vatikáni Zsinat hív, és ahogyan teszi ezt Szűz Mária is évek óta jelenései, közelsége és egyszerű üzenetei által.

Boldog II. János Pál pápa a „Belépés az új évezredbe” című apostoli levelében így buzdít: „Mindenekelőtt nem habozok kijelenteni, hogy az a távlat, melyhez egész pasztorációs haladásunkat igazítanunk kell, a szentség távlata.” Ez azt jelenti, hogy a szentség útjára való meghívásra radikális választ kell adnunk: „Ti tehát legyetek tökéletesek, mint ahogy a ti mennyei Atyátok tökéletes.” (Mt 5,48) Nagyböjt idejét éljük, üdvösségünk titkának – Krisztus szenvedésének, halálának és feltámadásának ünnepére készülünk. Az Egyház arra figyelmeztet bennünket, hogy az Úr sokkal többet vár tőlünk: komoly törekvést a szentségi életre. „Legyetek tökéletesek...” Az Úr nemcsak az apostolokhoz fordult, hanem mindazokhoz, akik valóban az ő tanítványai szeretnének lenni. „Amikor Jézus befejezte beszédét, a tömeg elragadtatott bölcsességétől.” A tömegben voltak édesanyák,

családok, halászok, írástudók, fiatalok... Mindnyájan értették és „elragadtatva hallgatták”, mert az Úr mindnyájukhoz szólt. Az Úr követelményeket állított mindnyájuk elé, összhangban az egyének lehetőségeivel. A szentségre hív, életkorra, foglalkozásra, fajra vagy társadalmi osztályra való tekintet nélkül.

Szűz Mária az Egyházzal együtt emlékeztet bennünket elmulaszthatatlan feladatunkra, hogy a világban élve újra közel hozzuk Istenhez a földi valóságot. Ez egyedül úgy lehetséges, hogy az imádság és a szentségek által egységben maradunk Krisztussal. Ahogyan a fiatal szőlővessző egységben van a szőlőtökével, úgy kell nekünk is minden nap egyesülni az Úrral. Jézusról azt mondták, amikor röviden foglalták össze életét, hogy a földön járva jót tett. Ez kellene, hogy mindnyájunkról mondják, ha valóban Krisztust akarjuk követni.

A világban élő embereknel és a keresztényeknel is jelen van az a gondolat, hogy a szentek olyan lények, akikkel mi egyszerű halandók nem hasonlíthatjuk össze magunkat. Mélyebben elmélkedve a szentekről felismerjük, hogy ők olyan lények, akik megélték e földi Kálváriát és eljutottak a szentségre, itt a földön, ahol mi is élünk. A szentség a Szentlélek jelenléte bennünk, amely életünk tetteiben nyilvánul meg: az édesapa családról való gondoskodásában, az édesanya gyengédségében, a tanuló szorgalmában, a dolgozó felelősségtudatában, a pap és szerzetes öszinteségében és méltóságában.

A szentség észrevehető az őszinte emberi kapcsolatokban és az egyének tetteiben. A szentség nem állapot, hanem irány, ez pedig azt jelenti, hogy nemcsak az szent, aki minden erényt birtokol, hanem az is, aki ezen erényekre törekszik. A szentség nem egyesek kivált-

sága az Egyházban. Mindnyájan meg vagyunk hívva a szentségre, mindenki társadalmi helyzetéhez és karizmájához mérten. Szentnek lenni azt jelenti, hogy az evangéliumi értékeket választjuk életünk mércéjének és minden erőnkkel törekszünk ezen elvek útján járni. Ez függ az egyén erejétől és Isten kegyelmétől, mely kíséri őt. Úgy, ahogyan az áram egy központból érkezik, és különböző szükségleteket elégít ki, úgy a szentség is egy forrásból fakad – az Atyától Krisztuson át a Lélekben jut el hozzánk. Ezért bárki szent lehet, aki itt és most él a Lélek által és az Evangélium mellett dönt. Az Evangéliumból tudjuk, hogy szent lehet a Krisztussal együtt keresztre feszített gonosztevő, a vámosok, mint Máté és Zakeus, az utcanő, mint Mária Magdolna... A szentség egyetlen feltétele: a megtérés.

Szűz Mária arra emlékeztet bennünket, hogy ne felejtjük el a megtérés eszközeit, melyeket az Egyház, mint édesanya ajándékoz nekünk. Ezek az eszközök a Szentírásolvasás, a szentmisén való részvétel, gyakori szentgyónás, ima, aszkézis és a mindennapi élet nehézségeinek türelmes elviselése.

Vegyük komolyan a Szűzanya szavait, hogy egyre inkább hasonlónak váljunk Krisztushoz, az Ő Fiához, akihez Ő, mint édesanya szeretne vezetni bennünket.

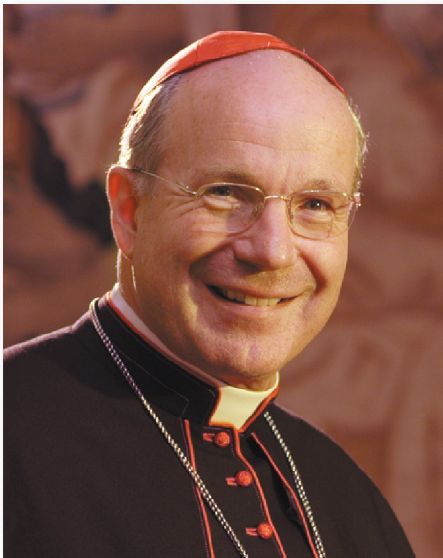
Könyörögjünk!

Szűz Mária, Te, aki boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked, jár közbe értünk. Te, égi édesanyánk, kegyelemmel teljes, a Szentlélek jegyese, aki teljesen Isten felé fordultál, járj közbe értünk, hogy Isten kegyelmével mi is le tudjuk győzni önmagunkban mindazt, ami eltávolít Istentől, egymástól és önmagunktól. Könyörögj ki számunkra a szívbeli megtérés vágyát, hogy napról napra egyre inkább hasonlónak váljunk Krisztushoz, az Üdvözítőhöz. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

Interjú Schönborn bíborossal

Magyar Kurír cikke



Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek nyilatkozott a Magyar Katolikus Rádióknak. Az interjút Zimányi Ágnes készítette.

Christoph Schönborn bíboros úr, tudjuk, mennyire a szívén viseli az isteni irgalmasság ügyét, a kongresszusok, konferenciák létrejöttét erről, miért tartja ezt a annyira fontosnak?

Azt gondolom, valóban ez egy nagy jel, amelyet Isten a mai időkre nekünk adott, különösen is János Pál pápa személyében. Ő az a pápa, akít az irgalmasság pápájának lehet nevezni. Ő vezette be az Irgalmasság Vasárnapjának ünnepét, Fausztina nővért boldoggá, majd rövidesen szentté avatta, utolsó lengyel útján, 2002-ben pedig végrendeletként hagyta ránk a világ felajánlását az isteni irgalmasságnak. Azt a küldetést hagyta ránk, hogy váljunk az irgalmasság tanúivá. Úgy látom, hogy ez egy pecsét a mi századunkra, amelyet II. János Pál a 2000. év Fehér vasárnapján, abban, a jubileumi esztendőben adott, amikor Fausztina nővért szentté

avatta. Ez volt az új évezred első szentté avatása, mintegy aláírásként, jelként, amellyel a mi időnket megjelölte.

Bíboros úr a közelmúltban Medjugorjében járt, és beszámolt ottani élményeiről. Milyen tapasztalatokat szerzett a kegyhelyen?

Elsősorban azokról a gyümölcsökről szólnék, amelyeket már jóval korábban megtapasztaltam, mielőtt Medjugorjéba utaztam volna. Évtizedek óta figyelem, hogy milyen sok mély megtérés történik ott. Lelki hivatások születnek, hívő közösségek jöttek létre, sokan megtalálták a belső békét. Gyógyulások történtek, például kábítószerből, sokan az ottlét során egyszerűen meggyógyultak ebből. Ezeket a gyümölcsöket már korábban észrevettem, hallottam, hogy olyan családok békéltek meg egymással, akik a törés szélén álltak. Az a szép ebben, hogy ez minden társadalmi réteget érint, hercegektől az egészen egyszerű emberekig. A Szűzanya valóban mindenkit szeretettel gyűjt, hív és vár.

A második, amit láttam hallottam, a gyónás újra felfedezése. Ez a szentség nálunk, nyugaton szinte eltűnőben van, alig gyakorolják, és azt lehet mondani, hogy Medjugorje Európa legnagyobb gyóntatószéke. Európának nincs olyan helye, ahol ennyien gyónnának. Ez egy nagy jel, ez nem az ördögtől van, az ördög nem azt akarja, hogy az emberek buzgón gyónni menjenek.

Annak, hogy személyesen odautaztam, személyes okai voltak, egy nagy ügyet akartam a Szűzanyához odavinni. Persze, lehet azt mondani, hogy ezt bárhol megteheti az ember, ez igaz, de nyilvánvaló jeleit adta, anyai közelségének. Függetlenül attól, hogy az Egyház majd a maga idejében, hogyan fogja megítélni, mégis sokan megtapasztalták ott

anyai közelségét. Hiszem, hogy Medjugorje olyan hely, amelyet Mária különlegesen kiválasztott, azért, hogy anyai szeretetével, gyógyító kezével és szívével közel legyen az emberekhez. Ezért számomra fontos volt, hogy egyszer személyesen is odamenjek. Privát zarándoklatnak szántam, de nem maradt titokban és aztán magam is beleegeztem, hogy beszéljek róla, mert fontos nekem, hogy hálát adjak azokért a kegyelmekért, melyeket ott az emberek kaptak.

Bíboros úr, az Ön családja is Kelet-Európából származik, pontosan honnan jön a Schönborn család?

Családom eredetileg Németországból, pontosan Bohémiából való, magam is ott születtem. Ez ma Csehország. Erős családi szálak kötnek bennünket oda, melyek, hála a kommunizmus megszűntének, újra felvirágoztak, kapcsolatom az ősi hazához megint él.

Bíboros úr, Ön főpásztor, ugyanakkor domonkos szerzetes is. Hogyan tudja főpásztori szolgálatát szerzetesi hivatásával összeegyeztetheti?

A dominikánus kolduló rend. Szent Domonkos úgy képzelte el, hogy a szerzetesek koldulnak a mindennapi kenyérért, hogy így éljék meg Isten gondviselését. Püspökként, természetesen, nem engedhetem meg, hogy az egyházmege koldulásból éljen, arra várva, hogy egy jómódú jötevő mikor tesz valamely nagylelkű ajánlatot. Ám valami mégis megmaradt ebből, ami a keresztény élethez hozzá tartozik, ahogy a hegyi beszédben is elhangzott. Igyekszem megélni az isteni gondviselésre való teljes ráhagyatkozást. Isten valóban szerető atya, aki törődik velünk. Nem arról

van szó, hogy nem kell fáradoznunk, de nem kell aggódnunk, ahogy a hegyi beszédben elhangzott: ne aggodalmaskodjatok, mert a ti mennyei Atyátok gondoskodik még az ég madarairól, és a mezők liliomairól is. Mint domonkos szerzetes, remélem, hogy ebből a hozzáállásból sikerül valamit megvalósítanom püspökként is.

A második a tanulmányok szeretete. Domonkos engedte, hogy szerzetesei tanuljanak. A leghíresebb képzett domonkos Aquinói Szent Tamás. A tanulmányok szeretete része a domonkos életnek. Ez megmaradt nekem, a könyvek írása, előadások tartása. Mindez része egy püspök feladatának és egyben egy domonkos szerzetesnek is.

A harmadik az Istenanya és a rózsafüzér szeretete. A rózsafüzér mélyen gyökeredzik a domonkos hagyományban. Ebben még buzgóbb is lehetnék. Hiszen a domonkos hagyományban a rózsafüzér imádkozására való biztatás is benne van. Ez tehát néhány jelzésszerű szó egy püspök életéről, aki egyben domonkos rendi szerzetes.

Milyen örömök, gondok vannak az osztrák egyházban, amelynek Ön a vezetője?

Az egyházban, Ausztriában sok minden jó van, ami öröm forrása, ám erről nagyon keveset beszélünk, mert nincs körülötte nagy láрма. Ám, ha ezek nem volnának, akkor nagyon fájdalmas lenne. Sok jót tesz a felebaráti szeretetben a caritas, az a szolgálat, amelyben az egyház közvetlenül van jelen az emberek számára. Tapasztalat, hogy nagyszerű hívő emberek vannak, ugyanakkor fájdalmas az elvilágiasodás tapasztalata. De nem hiányoznak az egyszerű, mélyen hívők, és nagy öröm számomra, amikor látom, hogy minden szekularizáció ellenére, mégis vannak hívők. Ez nagy reményt ad.

Beszélgetésünk végén hogyan üzenne nekünk, magyaroknak?

Először is gyerekkorom óta mélyen kötődöm a magyarokhoz, családom egy része Magyarországról származik, van-

nak nagybácsikáim és nagynénéim, akik előbb beszéltek magyarul, mint németül. Úgy emlékszem 1956 októberére, a magyarok forradalmára, mintha ma lenne. A fülemben ma is hallom a rádió utolsó bemondását, családunk minden tagja odatapadva hallgatta. 11 éves voltam, amikor a szovjet páncélosok körülvették a rádiót és fokozatosan lefoglalták. Figyeltük az utolsó szavakat, amelyek megszakadtak, és Magyarországot visszalökték a szolgaságba. Felejthetetlen volt. Azután jött a sok menekült. Mindenütt magyar menekültek voltak elszállásolva. Több tízezeren kényszerültek menekülésre azokban az időkben.

Ma is nagy érdeklődéssel kísérem azt az utat, amelyen a magyarok járnak. Személyesen ismerem az Önök miniszterelnökét, Orbán Viktort és a feleségét, nagyra tartom őt és törekvéseit, hogy Magyarországon a jó és pozitív erőket

igyekeznek erősíteni, a társadalom nagy értékeit védeni. Nagyszerű, hogy a család védelme kifejezetten benne van a magyar Alkotmányban. Sajnos a család egész Európában veszélybe került.

Megkérdőjelezzük már a fogalmát is, ahogyan Spanyolországban is megtörtént, ahol már nem is családról, apáról, anyáról, szülőkről beszélnek, a törvényben maga a család-fogalom is megzavarodott. A magyar alkotmányban a társadalom alapja az élet szeretete, az élet védelme, a jogok között első a saját élethez való elvehetetlen jog. Ez nagy jel Európa számára.

Persze a demokráciában mindenféle áramlattal szembe kell nézni, de Magyarországon nagy többség van, amely kifejezetten kiáll ezek mellett a keresztény értékek, mint a társadalom alapja mellett. Nagy öröm ez számomra.

Zimányi Ágnes



EMLÉKEZTETŐ!

Papok 17. Nemzetközi Lelkigyakorlata

Medjugorje, 2012. július 9 - 14 -ig.

Keresem Istent, de hogyan találom meg?

Hat jó tanács

A felnőttként megtért, népszerű katolikus blogszerző, J. Fulwiler tapasztalatai és jó tanácsai.

Sok e-mailt kapok olyanoktól, akik őszinte istenkeresésük során zsákutcába jutottak, és kérdezik, mit tegyenek, hogy megtalálják Istent. Nem vagyok lelki vezető, sem teológus, de a lelki szárazsággal és a megtérés nehézségeivel kapcsolatban sok tapasztalatra tettem szert, és sokat beszélgettem bölcs emberekkel a leggyakoribb küzdelmekről. Fontos tudni, hogy minden igazi istentapasztalat ajándék, és nincs varázsigé, amivel elérhetjük, hogy áradjon ránk a lelki vigasztalás. Ugyanakkor van néhány dolog, amit megtehetünk, hogy a szívünkben tágasabb helyet készítsünk Isten jelenléte számára – írja Jennifer Fulwiler. Íme, hat – egyáltalán nem könnyű – lépés:

1. Először az alázatot keresd!

Ha úgy érzed, elakadtál a lelki keresésben, tedd félre magát az istenkeresést, és keresd inkább az alázatot! Ennek fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. A göggel tudjuk szinte legbiztosabban kizárni Istent az életünkéből. Minden erőddel törekedj arra, hogy alázatosabb ember légy! Az alázat nem önmagunk alulértékelése, megvetése vagy jó tulajdonságaink tagadása. Alázatos az, aki nem tulajdonít saját magának túl nagy fontosságot, aki számára egyedül Isten a fontos. Jó indítást adhat, ha olyan személyekről olvasol, akiket alázatoságukról ismertek a történelem során.

2. Kerüld a gúnyolódást!

Határozd el, hogy egy időre a gúnyolódás minden forrásától távol tartod magad: ne nézz olyan tévéműsort vagy weboldalakat, ahol mások rovására tréfálkoznak (még ha híres emberekről vagy politikusokról van is szó); ha beszélgetésben ilyesmi kerül elő, válts témát vagy mondj valami pozitívát, és te se tégy gúnyos megjegyzéseket! Magad is meglepődsz majd, mekkora változást hoz ez a lelkedben.

nyolódás minden forrásától távol tartod magad: ne nézz olyan tévéműsort vagy weboldalakat, ahol mások rovására tréfálkoznak (még ha híres emberekről vagy politikusokról van is szó); ha beszélgetésben ilyesmi kerül elő, válts témát vagy mondj valami pozitívát, és te se tégy gúnyos megjegyzéseket! Magad is meglepődsz majd, mekkora változást hoz ez a lelkedben.

3. Olvasd a nagy keresztény szerzőket!

Isten felé való megnyílásunk kulcsa a szív átfelműködése, a lélek odafordulása Istenhez. Arról sem feledkezhetünk azonban meg, hogy az istenkeresés egyáltalán nem jelenti azt, hogy félretesszük a logikát és az értelmet. Épp ellenkezőleg: ha merünk feltenni nehéz kérdéseket és meghallgatjuk a nagy keresztény gondolkodók válaszait, az csak közelebb visz Istenhez. Ajánlom Szent Ágoston, Aqinói Szent Tamás, C.S. Lewis, G.K. Chesterton műveit.

4. Próbáld ki!

Hiszem, hogy Isten létezése bizonyos értelemben bizonyítható, amennyiben megértjük, hogy Isten a Szeretet, és aminek a létét bizonyítani akarjuk, maga a Szeretet. Ehhez nem elég adatokat elemezni vagy könyveket olvasni. Hogy megszerezd a keresett „bizonyítékot”, a valóságban is ki kell próbálnod: élj úgy egy ideig, mintha Isten valóban létezne! Imádkozz; tartsd meg a tízparancsolatot; légy jó az emberekhez, szeress mindenkit, még az ellenségeidet is; olvasd a Bibliát; fejezd ki Isten felé azt hálát és tiszteletet, amit megadnál neki, ha létezne! Amint Pascal javasolta: próbáld ki csak egy ideig, s figyeld, mi történik!

5. Gyakran imádkozz!

Ez a legeslegfontosabb lépés. Tudom, olyan, mintha saját magadhoz beszélnél. Nem látod értelmét. Én is nagyon sokáig így voltam vele. De semmi sem pótolja azt, ha az ember rendszeresen, alázattal, nyitott szívvel-lélekkel Istenhez fordul. Ha semmi sem jut eszedbe, elmondhatod például Szent Ferenc imáját, vagy ilyen egyszerűen is fohászodhatsz: „Istenem, szeretnék megtalálni. Mutasd meg, hogyan találhatok rád! Figyelek.”

6. Légy kész mindenről lemondani!

Az istenkeresés egyik legfőbb akadálya az, hogy az emberek nem hajlandóak lemondani földi kívánságaikról azért, hogy megtalálják Istent. Mindkét világból kiszemezgetnék a jót: istenkapcsolatra vágnak, de közben földi vágyaikhoz is ragaszkodnak. Egy matematikai igazság személytelen; az életpont nem befolyásolja az, hogy felismered: $a^2+b^2=c^2$. Isten igazsága azonban személyes és életformáló. Isten minden jó forrása, ezért Isten ismerete egyben a Jó ismerete. S ha nem vagy nyitott rá, hogy újfajta módon értelmezd, mi a Jó, akkor nem vagy igazán nyitott Istenre.

A záró gondolat ez: keressetek, és találtok! Ha megérted, mit jelent igazán, teljes lényeddel - értelmekkel és szívvel - keresni; ha megérted, hogy a megtalálás hosszabb időbe is telhet, s hogy valójában egy életre szóló, élő, fejlődő kapcsolat felépítésére vállalkoztál - akkor megtalálod Istent.

Magyar Kurír - 2012. 04. 27.

Medjugorjei hírlevél

Az Isteni Irgalmasság Vasárnapja

2012. április 15.

Kedves Medjugorjei Gyermekeim! Dicsértessék Jézus és Mária!

1. Április 2 -án Mirjánának sok ember jelenlétében jelent meg a Szűzanya a Kék Keresztnél. A jelenés után a következő üzenetet osztotta meg velünk:

„Drága gyermekek! A Béke Királynőjeként szeretném nektek, gyermekeimnek adni a békét, az igazi békét, amely Isteni Fiam szívéből fakad. Édesanyaként imádkozom, hogy uralkodjon szívetekben bölcsesség, alázat és jóság, hogy uralkodjon a béke, hogy a Fiam uralkodjon. Ha Fiam lesz az úr a szívetekben, akkor segíteni tudtok majd másoknak, hogy megismerjék őt. Amikor mennyei béke uralkodik bennetek, akkor fel fogják őt ismerni azok, akik téves helyeken keresik és ezzel fájdalmat okoznak édesanyai szívemnek. Gyermekeim, nagy lesz az örömöm akkor, ha majd látom, hogy elfogadjátok szavaimat és követni akartok. Ne féljete, nem vagytok egyedül. Adjátok ide kezeteiket és vezetni foglak benneteket. Ne feledkezzetek el pásthoraitokról. Imádkozzatok, hogy gondolatban mindig Fiammal együtt legyenek, aki meghívta őket, hogy tanúságot tegyenek róla. Köszönöm nektek.”

2. Évente egyetlen mise?

Még sokan nem ismerik Medjugorje történetének egyik csodálatos elemét. Örömömről szolgál, hogy ezt most itt megoszthatom veletek, mert kapcsolódik az Isteni Irgalmasság Vasárnapjához!

Több mint 400 évig (1463-1873) a törökök uralkodtak Boszniában. Ez alatt az idő alatt, a keresztények szörnyű üldöztetésnek voltak kitéve, és arra kényszerítették őket, hogy áttérjenek az iszlám hitre. Peter Masarecchi, pápai kül-

dött szerint, 1624 -re 50.000 horvát katolikust kényszerítettek arra, hogy áttérjenek az iszlám vallásra Bosznia középső részén. (Ezzel magyarázható, hogy muzulmánok élnek Boszniában, akik tulajdonképpen gyökereiket tekintve ex-keresztények.)

Abban az időben a kormány nem engedte meg a katolikusoknak, hogy misét tartsanak, így kialakult egy titkos keresztény élet, hasonlóan azokhoz a keresztényekhez, akik egykor Róma katakombáiban tartották miséiket, vagy pedig a mai Kína keresztényeinek életéhez.

A boszniai kormány azonban tett egyetlen engedményt: a keresztények engedélyt kaptak, hogy évente egyetlen misét tartsanak, egy meghatározott helyen, messze a várostól, kint a semmi közepén. A mise időpontját is megszabták – az első vasárnapon húsvét után. Ez ugyanaz a nap, amelyet később kiválasztott, Szent Faustina Kowalska látomása szerint, hogy legyen az Isteni Irgalmasság Ünnepe. A lelkes keresztényeknek nem esett nehezére napokig gyalogolni, bármilyen időjárásban és kitenni magukat az úton számtalan veszélynek, csak hogy elmenjenek és megélik az évente egyszer tartott misét, hogy érezzék Jézus jelenlétét. Ez a zarándokút volt erejük, reményük, örömük és a fény forrása üldöztetésük e sötét szakaszában.

Mi tudjuk, hogy Isten gondolataiban mindig ott van a szándékosság. Csak a mennyországban látjuk majd a teljes képet, amelyet Isteni Gondviselésén keresztül próbál nekünk megmutatni, és csak ott láthatjuk meg teljesen, hogy mennyire össze vagyunk egymással kötve a Szentek közössége által. Csak ott fogjuk felfedezni, hogy bizonyos események, amelyek újnak tűnnek számunkra, tulajdonképpen mélyen a múlt-

ban gyökereznek, jó néhány hívő generáció szívében, akik imádkoztak, de súlyos árat fizettek hitükért, sőt akár vérüket is adták érte. Gyakran megtörténik, hogy Isten felfed egy részletet titokzatos tervéből, és megvilágítja döntéseinek összefüggéseit.

Ez a hely, ahol az éves misét tartották több ezer hívő jelenlétében, a Medjugorje közelében lévő sziklás vidék volt, ugyanazon a helyen, ahol most a Kovacica temető van (ahol Slavko atya nyugszik!). Ez néhány méterre van a Szent Jakab templomtól, ahol ma is minden évben több ezer zarándok gyűlik össze.

Így nem csoda, hogy kegyelem árad a falura! Hát nem csodálatos Isten?

3. 15 napos látogatásom Ázsiában.

A Nagyhét előtt Malajziába, Indonéziába és Kínába látogattam. Az is előfordulhat, hogy egy napon onnan jönnek majd a keresztények téríteni nyugatra, ahol annyira eluralkodott a pogányság.

Kínában például, ahol a törvény szerint egy családban csak egy gyermek szülehet, képzeljük el, hogy milyen gondot jelenthet emberi szempontból, ha egy család egyetlen fia elhatározza, hogy pap lesz. Azonban, mekkora öröm és büszkeség töltheti el a szülőket, ha a fiúk pap lesz, mert ez azt jelenti, hogy Krisztus szeretete áll életükben első helyen. Peking déli részén, talán nincs is olyan család, ahol ne lett volna mártír a családtagok között. Ennek ellenére, százak keresztelkednek meg, mert Jézus az egyedüli kincsük. Az egyik család, ahol véletlenül két fiú volt, örömmel fogadta, hogy minkét fiú a papi hivatást választotta. Biznak abban, hogy idős korukra is átadhatják magukat Istennek, mert Ő minden szükségükről gondos-

kodik. Ez csodálatos gondolkodás, ha figyelembe vesszük a régió gazdasági helyzetét. Azt is tudják, hogy egy pap több ezer lélek újjászületésében segíthet papi tevékenysége során.

De egy másik országban, ahol a születés nincs szabályozva és egyszerűbb az élet, az egyik katolikus édesanya ezt mondta nekünk: „Három fiam van, de nem szeretném, hogy bármelyikükből is pap legyen.” Ő nem tudja, hogy mit szalaszt el. Imádkozunk, hogy Isten megvilágítsa szívét. Ha Isten elhívja az egyik fiát, örvendeznie kellene amiatt, hogy ez mekkora megtiszteltetés az egész család számára, nemcsak a ma élőknek, hanem a következő generációknak is. Tehát minden erejével támogatnia kellene fiának ezt a hivatását, ugyanúgy, ahogy Barbara Stepinac támogatta fiát Aloysius-t, akit II. János Pál pápa avatott boldoggá. Istennek ilyen édesanyákra van szüksége. Ő most is olyan sok férfit hív el, mint régen, de nagyon kevesen válaszolnak az elhívásra, mert sok család elfojtja Krisztus hívó szavait gyermekei szívében. A Sátán az, akinek az a célja, hogy tönkretegy a papi hivatásról kialakult képet az emberek gondolkodásában, annak ellenére, hogy Isten szemében ez a legcsodálatosabb hivatás. A Sátán a médián keresztül felfedi néhány pap bűnét, és ezzel elfeledtetni az emberekkel a többi pap szentségét és hősiességét. Ezeknek a családoknak arra van szükségük, hogy Isten áldása elárassza őket és utódaikat, hogy gondolkodásuk megváltozzon. Bár csak kinyitná az ajtót az előtt az Egy előtt, aki minden áldás forrása, és akinek minden vágya az, hogy papjain keresztül annyi mindent adjon nekünk. Hát nem maga Jézus az, aki a papjain keresztül adja a Szentséget nekünk?

4. Papjaink, kincseink, létránk a mennyországba

Az Isteni Irgalom-kor elmondott kilenced második napján, a papjainkért imádkozunk, és álljanak itt Jézus Szent Fausztinához intézett szavai: „Ma vezessd hozzám a papi és szerzetesi lelkeket, s merítsd őket mérhetetlen irgalmam tengerébe. Ők adtak nekem erőt keserves kínszenvedésem elviselésére. Rajtuk keresztül árad irgalmam az emberiségre.”

2011. március 18-án Gospa ezekkel a szavakkal fejezte be Mirjanának adott üzenetét: **„Anyai szeretetemmellyel megmutatom, hogy mit kérek tőletek, és az apostolaimtól.”** Aztán megkért minket, hogy imádkozzunk fiaiért, a papokért, majd hozzátette: **„Újra szeretném kihangsúlyozni, hogy velük győzedelmeskedni fogok!”**

Jézus Betlehemi Boldog Mirjamnak is számos üzenetet adott át a papokkal kapcsolatban. Sok pap élete akkor változik meg teljesen, amikor elkezdik hivatásukat gyakorolni: „Azt kívánom, hogy a papok minden hónapban egy misét a Szentlélek tiszteletére mondjanak. Aki azt a misét mondja és hallgatja, részese a Szentlélek áldásaiból. Az Ő fénye és békéje tölti el, gyógyítja a beteget, és felébreszti az alvókat.”

5. A papoknak még soha nem volt ennyire szükségük a mi védelmünkre, mert ők a Sátán elsőszámú célpontjai. Isten által kényszerítve, hogy felfedje csapdáit Betlehemi Mirjam előtt, a Sátán a következőket fedte fel: „Nekünk, démonoknak sokkal nagyobb siker, ha beszennyezzük egy papot, vagy egy vallási szervezetet, mint erkölcsileg megrontani egy egész várost.” Több ezer lé-

lek függ a lelkésztől és a vallástól. Már egy mise alkalmával is egy hívő pap bűnösök tömegének mutat utat Jézus és a megváltás felé. Az ellenség tudja, hogy mi forog itt kockán, és megfélemlíti a papok ereje, és ezért el akarja pusztítani azt. Ezért is van szükségük imáinkra. Ha megfogják Mária kezét teljes szívükből, biztonságban fognak élni.

Marthe Robin, akinek a boldoggá avatása folyamatban van, így imádkozott: „Oh, Istenem, tartsd meg minden lelképásztorodat az isteni úton, ne hagyd, hogy a világi élet, és a test vágyai befolyásolják őket. Legyenek még nagyobb apostolok, akik rendíthetetlenek hitükben, még hűségesebben ragaszkodjanak papi szolgálatukhoz, és add, hogy a Te akaratodat valósítsák meg.”

6. Receptek böjtöléshez?

Misszióm során azt vettem észre, hogy bizonyos emberek lassanként elhagyták a kenyéren és vízen való böjtölés gyakorlatát szerdánként és péntekenként. Tulajdonképpen megunták a fehér kenyéren való böjtölést, mivel az nem annyira tápláló. Másrésztől, sokan kitarthatnak a kenyéren való böjtölés mellett, azzal hogy más, táplálóbb kenyeret, vagy saját maguk által sült kenyeret használnak. Ezért, szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy a böjtölés most sokkal fontosabb, mint valaha, ebben a béke nélküli világban. Kérlek titeket, hogy küldjétek el kenyérreceptjeiteket, vagy bármilyen más ötletet, amely segít abban, hogy kitartsatok a böjtölés mellett és én publikálom őket. Ezek biztosan segíteni fognak azoknak az embereknek, akikben megvan a szándék, hogy böjtöljenek, de még haboznak. Ha újra vissza tudjuk őket vezetni a böjtölés útjára, az nagyon sokat fog segíteni a világ megtérésében, és a papok védelmében. Köszönöm! Erre a címre küldjétek a recepteket email-en contact@edm.eu.com és tárgyként jelöljétek meg: Receptek böjtöléshez.

Legdrágább Gospa, te vagy az örök Főpap csodálatos édesanyja. Kérlek, helyezd szívünkbe ugyanazt a szeretetet, amelyik a Te szívedben lobog választott fiaid iránt. Alakíts át minden ítéletet közbenjárássá, és minden gyanakvást irgalmassággá. *Emmanuel Növé+*



„Drága gyermekeim, elfelejtitek, hogy mindannyian fontosak vagytok”

Felolvasom nektek a múlt csütörtöki üzenetet, és megpróbálom kissé megmagyarázni, figyelembe véve az összes többi üzenetet is: **„Drága gyermekeim, ma imádságra hívlak titeket. Drága gyermekeim, elfelejtitek, hogy mindannyian fontosak vagytok. Különösen a család idős tagjai fontosak. Buzdítsátok őket imádkozásra. Minden fiatal legyen életével mások példaképe, tegyen tanúságot Jézusról. Drága gyermekeim, könyörgöm nektek, kezdjétek megváltozni az imádságban és tudni fogjátok, hogy mit kell tennetek.”**

Gyakorlati szinten a jelenések azt mutatják nekünk, hogyan haladjunk a béke felé és hogyan érzük azt el. Ezzel kapcsolatban úgy gondolom, mindannyian választ találhatunk arra a kérdésre, hogy: „Miért is vagyok itt?” Talán azért, mert hitem szerint ez a hely öt év leforgása alatt azért vált az imádság, a böjt és a hit ébredésének a helyévé, hogy békében élhessünk, hogy élhessük a kiengesztelődést Istennel és embertársainkkal.

A Szűzanya első öt üzenetében ezt mondta: **„Imádság.”** 1984. március 1-től minden csütörtökön egy-egy üzenetet ad. Ha ezeket az üzeneteket olvassátok, látni fogjátok, hogy egyik üzenetből sem hiányzik a határozott hívás arra, hogy: **„Imádkozzatok.”**

Természetesen meg kell kérdeznünk magunktól, miért hív minket a Szűzanya az imádságra. Ha olvassátok az üzeneteket, rá fogtok jönni az okára. A Szűzanya gyakran megismétli: **„Imádkozzatok és mindaz meglesz, amit óhajtotok”** **„Imádkozzatok és békességetek lesz, mélyebb lesz az örömötök, le fogjátok küzdeni fáradtságotokat, tudtok majd szeretni és lesz erőtök a kiengesztelődésre”** és annyi minden mást is kaptok.

Nálunk nagyon sokan felfedeztek egy fontos dolgot. Azt, hogy van idejük

imádkozni és hogy tudnak böjtölni. Sokan közülünk a mai modern világ gyors üteme miatt elveszítik az imádsághoz szükséges időt. Sokan így mentegetőznek: „Nincs időm.” Őszintébb dolog lenne ezt mondani: „Nem látom az imádság értelmét.” Nem látjuk többé az imádság értékét sem. De ha arra gondolunk, hogy mindannyian a békét óhajtjuk, azt akarjuk, hogy szeressenek minket és mi is szeretni akarunk másokat, akkor az is igaz, amit a Szűzanya mond: **„Imádkozzatok és mindez meglesz nektek.”** De mi ehelyett mit teszünk? Elhagyjuk az imádságot, mondván, hogy nincs rá időnk, és azt gondoljuk, hogy a pénzünkkel, a diplomáciánkkal és nem tudom még mi mindennel mindent megoldhatunk... Ezzel alaposan becsapjuk magunkat és a keresztény életünket is.

De ha felfedezzük az imádság értékét, akkor lesz időnk imádkozni és akkor újra elkezdjük saját életünket Istennel összhangba hozni.

Számunkra ez a megtérés. Ezt jelentik az üzenetek mindazon szavai, amikor a Szűzanya azt mondja: **„Hagyatkozatok rám, hagyjátok, hogy én vezesselek titeket.”**

Utolsó előtti üzenetében ezt mondta: **„Túl sokat foglalkoztok az anyagiakkal és az anyagiak miatt elveszítitek mindazt, amit az Úr adni szeretne nektek.”**

Más szavakkal: életetekben az első helyen nem Isten áll, nem Isten szeretete és nem is a béke, hanem az anyagi dolgok. Érthető, hogy ha nem a szívünkkel találkozunk egymással, hanem pénzünk, izmaink, fejünk által, akkor ebből konfliktusok, háborúk származnak.

Itt valamit tisztáznunk kell. A Szűzanya sohasem beszélt a dolgaink, pénzünk, munkánk ellen, soha! De sokszor beszélt arról, hogy változtassuk meg viszonyunkat mindahhoz, ami a miénk és alakítsunk ki egy új rendet az életünkben. Ezt kívánja tőlünk a jelenésekben: teremtünk új rendet az életünkben! Az



Úr a Szűzanya által nem arra hív, hogy valamit elveszítsünk, hanem hogy hitünk fényében cseréljük ki értékeinket. Ezért a Szűzanya mindig ezt mondja nekünk: **„Imádkozzatok.”** Ez a csere imádság nélkül nem jöhet létre. De nem minden imádság segít bennünket életünk megváltoztatásában és életünk harmóniájának kialakításában. Tudjátok, hogy Jézus azt mondta, ne úgy imádkozzatok, mint a pogányok, ne csupán az ajkatokkal, hanem a szívetekkel, mindenekelőtt Isten akaratát és Isten Országát keresve és minden mást megkaptok hozzá (vö. Mt 6,31-33).

A Szűzanya arra hív minket, hogy szívvel imádkozzunk, és azt kéri, hogy imádságunk aktív legyen. Azt mondta: **„Újból meghívlak titeket imádkozni.”**

Mit jelent szívvel imádkozni? Azt jelenti, hogy meghalljuk szívünkkel az Úr Igéit és hagyjuk, hogy ezek az Igék mozgassanak minket.

Vajon az Úr Igéi mozgatnak engem? Mit jelent számomra, amikor az Úr ezt mondja nekem: „Neked adom szeretetemet”, „Neked adom Testemet”, „Íme az Igém számodra”, és a keresztről így szól: „Íme a te anyád. Íme a te fiad”, „Engesztelődjél ki embertársaddal”, „Szeresd embertársadat, szeresd Istenedet mindenek felett, szeresd önmagadat, ne pusztítsd el magad.”

Ha ezek a szavak közömbösen hagynak bennünket, ha továbbra is mentségeket keresünk, ez azt jelenti, hogy imádságunk még nem elég aktív, nem mozgat meg minket, zártak vagyunk. Számomra ez vallási hozzáállásunk legbiztosabb kritériuma. Más szavakkal: mit jelent számodra a kereszt a családban? Ha meglátod a keresztet, szeretetre és kiengesztelődésre hív-e? Segít-e abban, hogy ne káromkodjál, hogy ne mondjál durva szavakat? Segít-e abban, hogy a másikat szeresd? Segít-e a Szűzanya elfogadásában? Segít-e imádkozni vagy sem?

Ha a kereszt előtt továbbra is önző módon viselkedünk, ha a kereszt előtt kijelentjük, hogy nem bocsátunk meg annak, aki megbántott, ezt azt jelenti, hogy a kereszt néma, nem beszél. Amikor a Szűzanya imádkozásra hív bennünket, azt akarja, hogy az Ige újból érintsen meg minket, és ne féljünk ezek-



től a dolgoktól. A Szűzanya anyaként hív bennünket: **„Tegyétek meg ezt és mindent megkaptok, amire szükségtek van.”**

Egyik üzenetében ezt mondta: **„Tudom, hogy ti élni szeretnétek mindazt, amit mondok nektek, de nem tehetek meg, mert még nem kezdtetek el imádkozni.”**

Ez is példa arra, hogy az Ige milyen mértékben mozgat meg minket. A Szűzanya azt mondta: **„Drága gyermekeim, elfelejtétek, hogy mindannyian fontosak vagytok.”** Ezt a Szűzanya komolyan mondja. Mindegyikünknek személy szerint mondja: **„Te fontos vagy!”**

A pszichológusok szerint nagyon káros hatása van az alacsonyabbrendűségi komplexusnak: nagyon sokan, főleg a fiatalok közül, nem látják az élet, az áldozat, a szeretet, és még sok egyébnek az értelmét. Már nem akarják élni az életüket: így nyílik meg előttük az út a kábítószerek, az alkohol, a bűnözés, mindenféle negatív dolog felé. A Szűzanya azt mondja nekünk: **„Te fontos vagy!”**

Úgy gondolom, ezeknek a szavaknak meg kell gyógyítaniuk a lelkünket és a szívünket minden félelemtől és gondtól. Mi fontosak vagyunk a Szűzanyának és fontosak vagyunk egymás számára is.

Ha ezt elfogadjuk és elkezdjük élni, ki merészel majd másokat gyűlölni és gyűlöletével másokat tönkretenni? Mely

szülők mernek ezután egymással konfliktusokba bonyolódni, sőt elválni, ha fontossá válnak egymás számára, és ha a gyermekeik is fontosak nekik? Nézzétek, mennyire fontos az, amit a Szűzanya mond. És a Mennyek Országában nem lehet munka nélkül maradni, mert egyik emberi lény sem utasítja el a szeretetet.

Ha én a szeretet mellett döntök, mindig sok tennivalóm lesz. Ne panaszkodj, hogy nincs munkád. Van munkád! Milyen sokan várják a segítségedet, a szavadat, a jelenlétedet.

Az üzenetben erre is van példánk: **„Különösen a család idős tagjai fontosak.”** Gyakran kérdezem ezután magamtól és tőletek is: mikor mondtuk utoljára valamely idős családtagnak a házuk sarkában, hogy: »Te nagyon fontos vagy«? Mivel ezt nem mondtuk, elveszítették minden élni akarásukat és életkedvüket. Sokan abban a meggyőződésben élnek, hogy csak addig értékesek, amíg dolgozni tudnak. Miután nyugdíjba mennek, elveszítik életük értelmét, elvész az örömük, nem érzik magukat fontosnak.

Látjátok, hogyan nevel minket a Szűzanya, hogyan akarja, hogy kinyíljon a szemünk egymásra. Talán egy fiatalember szavától függ szüleinek minden öröme és a szülők szavától függ gyermekeik élete. Ebből láthatjátok, mennyire fontosak vagyunk egymásnak: a másik

élete valóban tőlem és tőled függ.

Ha felfedezzük ezeket az értékeket, az élet megváltozik és új lehetőségünk lesz arra, hogy felfedezzük konfliktusaink, gyűlöletünk, irigységünk, zártságunk értelmetlenségét. Azt, hogy mennyire értelmetlen, ha csak önmagunknak keressük valamit.

A Szűzanya az idősekkel kapcsolatban azt mondta: **„Buzdítsátok őket imádkozásra.”** Ezt a mondást az üzenet utolsó szavaival kell kapcsolatba hozni, ahol ezt mondja: **„Kezdjétek az imádkozásban megváltozni és megtudjátok, mit kell tennetek.”** Ebből az üzenetből tudjuk, hogy az imádkozás egy újabb út arra, hogy felfedezzük, mennyire fontosak vagyunk, én is, te is, mindegyikünk. Az imádság által felfedezzük, hogy mit kell tennünk.

Utolsó előtti üzenetében ezt mondta: **„Drága gyermekeim, mindenben vezetni akarlak titeket.”** Miért mondjuk, hogy nem tudom mit is tegyek? Elfogott a félelem? Ha a Szűzanya valóban ezt mondja: **„Mindenben vezetni akarlak titeket”**, oda kell nyújtanunk a kezünket. Biztos vagyok abban, hogy ti, amikor ide jöttök, valóban ezt akarjátok.

És most néhány szó a fiataloknak. A Szűzanya sokat kér tőletek. Azt mondta: **„Minden fiatal saját életével mutasson példát másoknak, tanúskodjon Jézus mellett.”**

Ha azt kérditek tőlem, hogyan adjunk példát, ezt mondom nektek: „Kísérleljétek meg.” Hogyan adhatunk példát Jézusról? Tanúságtételünkkel. Jézus arra hívott minket, hogy örömmel és békeséggel teli életet éljünk, szeretettel mindenki iránt, és olyan szívvel, amely kész a béke tovább vitelére. Jézus mindannyiunkat arra hívott, hogy bocsássunk meg azoknak, akik megbántottak és ne álljunk bosszút. Arra hívott, hogy fejlesszük az Úrtól kapott adományainkat, és ez elsősorban a fiataloknak szól.

Számos lehetőségek van az adományok fejlesztésére. Egy fiatal életében minden lustaság, minden nemtörődomség vétek a Szentlélek ellen. A Szűzanya két nap böjtöt és imádságot is javasolt. Miért? Nem azért, hogy tönkretessen titeket. Ha az edző azt akarja, hogy csapatának fiataljai felkészüljenek, nem akarja őket tönkretenni, hanem edzése-

ket rendez, hogy erős csapata legyen, amellyel már el lehet kezdeni valamit. Éppígy minden, amit a Szűzanya tőletek, fiataloktól kér, arra való, hogy felkészítsen az életre, hogy ne fáradjatok bele.

Még mi, idősek is fiatalok vagyunk akkor, ha gondolkodásunkban, lelkünkben azok vagyunk. Fiatal az, aki meg akarja újítani az életét és akkor sem vesztí el a reményt, ha nehézségekbe ütközik.

Mit akar a Szűzanya tőlünk? Segíteni akar nekünk megnyitni a szívünket a béke, az élet teljessége előtt, és ennél nem számít, hogy hány évesek vagyunk. Álljunk készen arra, hogy megnyíljunk az imádságban: amilyen bizalommal megnyílok egy barát előtt, úgy kell megnyílnom az Úr előtt is. Ha nem akarok valakire időt szánni, sohasem tudok megnyílni; így van ez az imádságban is.

Most arra kérlek mindnyájatokat: kezdjétek el az imádságokat megváltoztatni! Már mondtam nektek, hogy a Szűzanya az aktív imádságot kéri; ez azt jelenti, hogy változtatásra hív minket.

Az Úr Igéje, ha szívvel fogadjuk be, szólni fog hozzánk. Az imádság a feltétele annak, hogy az Igét új szívvel fogadjuk be. Ha olvassátok az üzeneteket, láthatjátok, hogy minden üzenetben - ha más szavakkal is - ez ismétlődik meg.

De van egy másik fontos eszköz is: a böjt. Ez a Szűzanya különlegessége. Konyhai receptjeink nagyon bonyolulttá váltak. A Szűzanya valóban olyan maradt, mint amilyen kétezer évvel ezelőtt volt. A mi modern világunkban, amelyben minden a rendelkezésünkre áll, egykori konyhájának receptjeit változtatás nélkül ajánlja nekünk.

Azt mondja: a kenyér és a víz az ideális. De a hangsúly a kenyéren van. Mi, ha Olaszországba utazunk, megtaláljuk a ti különlegességeiteket, ha pedig ti jöttök hozzánk Medjugorjéba, ezt a különlegességet találjátok. Miért? A Szűzanya nem azért kéri a böjtöt, mintha annak örülne, ha éhesek vagyunk, nem erről van szó.

A kenyér lehetőség az életben maradásra, egy dimenzió. Talán elsőként ennek a böjtnek az eukarisztikus dimenzióját kellene felfedeznünk. Ha hetenként két napon át kenyéren élünk, felfe-

dezzük a kenyeret és a mindennapi kenyér felfedezésével könnyebben fedezzük fel az eukarisztikus kenyeret. Ezt fokozatosan, lépésről lépésre érthetjük meg.

A böjtnek megvan a saját értéke: esz-közként szolgál, elősegíti a hitet, az imádságot, a szeretetet és a kiengesztelődést.

Jézus a nyolc boldogságban mondta (vö. Mt 5,3): boldogok, akiknek az Úr előtt szegény szívük van. Nem azt mondta: boldogok, akiknek semmijük sincs, hanem azok, akiknek a szíve szegény. Ez a mondat így fordítható le: boldogok mindazok, akik érzik, hogy milyen nagy szükségük van az Úrra. Ez azt jelenti, hogy legyünk szegények, vagyis nyitottak.

...Ma a Spot című lap szerkesztői azt kérdezték Vickától, hogyan vezeti őt a Szűzanya. Hogyan jellemezhetné a Szűzanyát: mint barátnőt, anyát vagy mindennek felett álló személyt, akivel nehezen lehet kapcsolatba lépni? Vicka a legszébb szót mondta: „Mária édesanya.” Majd ezt kérdezték: „Mi tetszik neked a legjobban ebben az Anyában?” Ezt mondta: „Rendkívüli jósága és gyengédsége. Olyan anya, aki mindenkit szeret és azt akarja, hogy mindenki, a világ minden embere üdvözljön.”

Azért mondtam ezt, mert meg kell értenünk, hogy mindazt, amit a Szűzanya ajánl, olyan anyaként ajánlja, aki megértette és komolyan vette Jézus szavait: „Íme a te fiad.” Ezeket a szavakat megőrizte a szívében. E szavak megindították a Szűzanyát. Ha valaki azt mondja: „Sokat kér, nem lehet teljesíteni” - nem vitatkozhatunk vele. De a Szűzanya azért hív minket, mert a javunkat akarja, én pedig biztos vagyok abban, hogy ti, akik idejöttetek, megértettétek és elfogadtátok az ő hangját és követni akarjátok.

Hívlak benneteket. A megtérés sohasem ér véget. Legyetek tehát türelmesek magatok iránt. A megtérés azt jelenti, hogy növekedünk a szeretet, a béke, az imádság és a bűnbánat szellemében.

Ki mondhatja közülünk: én már felnőttem, nem tudok jobban szeretni, nem tudok jobban növekedni a hitben?

Slavko Barbarić - 1986. április 26.

„Engesztelődjete ki az Úrral!”

Kívánom, hogy a Szűzanyát olyan közel érezte, mint egy anyát, aki segít bennünket abban, hogy ma is ki mondhatjuk a mi „teljes igen” -ünket, mint a tegnapi (március 24 -i) üzenetben, amikor azt mondta: **„Nem tartozhattok teljesen az Úrhoz és nem ülhettek meg teljesen ezt az ünnepet, ha nem engesztelődjete ki.”**

Engesztelődjünk ki az Úrral és a többiekkel, hogy ma ünnepelhessünk.

Tegnap este múlt negyvenöt hónapja annak, hogy a Szűzanya látnokaink által látni engedte magát. És ma van negyvenöt hónapja annak, hogy a Szűzanya szól hozzánk.

Hihetetlen történet játszódott le ebben a negyvenöt hónapban.

Én, aki ezt a történetet némileg figyelemmel kísérhettem és átélhettem ezt a helyzetet, azt mondhatom, hogy most már értem, mit jelent az Istenbe vetett hit, mit jelent az Úr szavát hallgatni, mit jelent az, amikor a Szűzanya mondja: **„Hagyatkoztatok az Úrra”**, mit jelent az, hogy **„engesztelődjete ki”**, de még azt is, hogy mit jelent az, hogy mindnyájan nagyon, de nagyon messze vagyunk Istentől.

Amikor megterem életetek békéje és meggyökerestek a szeretetben, megértitek, hogy a Szűzanya egyszer azt mondta: **„Ti még nem tudtok szeretni.”**

És ez olyan dolog, amire mi itt rájövünk és ami ismét ok arra, hogy mélyebben, gyökeresebb elhatározással járjunk a Szűzanya mutatta utat. Röviden szólunk a tegnapi esti üzenetről.

A Szűzanya rendszerint minden csütörtökön szól, de néha csütörtökön kívül is ad üzeneteket.

Tegnap asszisztáltam a jelenésnél: csak Marija és Jakov volt ott. Ivan vizsgálni ment Makarskába és még nem tért vissza. Vicka beteg volt, Ivanka pedig otthon tartózkodott.

Marija és Jakov a plébánián voltak. Én velük imádkoztam. A jelenés mintegy három percig tartott. A jelenés után a látók mindent feljegyeztek a füzetükbe, amit láttak és ami történt.

Marijának tíz percre volt szüksége, hogy mindent leírjon és azt mondta nekem: „Ma estére van egy üzenet.” És ez az üzenet mindazt tartalmazta, amit a Szűzanya ezekben a hónapokban mondott. Azt mondta: **„Ma szentgyónásra hívlak meg benneteket, még ha néhány napja gyóntatok is. Azt óhajtom, hogy ünnepeket szívetekben ünnepelhessétek. De nem ünnepelhetitek, ha nem hagyatkoztatok teljesen az Úrra. Ezért arra hívlak meg benneteket: engesztelődjete ki az Úrral.”**

Negyvenöt hónappal ezelőtt az első mondat így hangzott: imádkoztatok, térjete meg, imádkoztatok a Hiszekegyet és hét Miatyánkot. Most az egész imádságot, valamennyi imát és a böjtöt úgy látjuk, mint meghívást arra, hogy engesztelődjünk ki az Úrral. Kiengesztelődni az Úrral ekkor azt jelenti, hogy megújítjuk helyzetünket, életünk és az emberiség helyzetét.

Tudjátok, hogy az első bűn az Úrral szembeni engedetlenségből származott. Az ember többé nem volt az Úrral kiengesztelőde és az egész teremtés az ember ellen támadt. Kiengesztelődni az Úrral saját lelkünk mélyén, saját szívünkben azt jelenti, hogy újra megtaláljuk a Paradicsomot.

És mi módon találhatjuk meg újra a Paradicsomot? Mit jelent kiengesztelődni az Úrral? Az első dolog ez: hagyjátok, hogy az Úr vezessen, legyen bizalmatok. Az első ember vétke ez: nem bízik az Úrban és azt gondolja: „Ha mást csinállok, mint amit az Úr mond nekem, boldog leszek.”

Bízni az Úrban azt jelenti, hogy hagyjuk magunkat vezetni és hiszünk az

Úr szavában, hiszünk abban, hogy az az út, amelyen az Úr vezet, a legbiztosabb útja az embernek és az egész emberiségnek. És ha valaki bízik az Úrban, akkor növekedhet a béke, növekedhet ez a ráhagyatkozás, növekedhet még a szeretet is.

Kiengesztelődni az Úrban akkor azt jelenti, hogy elfogadom életemnek azt a tervét, amelyet a Mindenható Atya számomra készített, azt a tervet, amelyről a Szűzanya is azt akarja, hogy felismerjük.

A mi problémánk mindig az, hogy a saját életünket akarjuk élni, a mi tervünket és néha - ha nem éppen gyakran - az Úr tervén kívül.

Tehát hagyni magunkat vezetni és bízni az Úrban azt jelenti, hogy elfogadom életemnek azt a tervét, amely az Úrtól jön, de amelyet a szívemben fedezek fel. Ez oknál fogva újból: a böjt és az imádság.

A böjt lelkünk és szívünk mélyén tisztít meg bennünket és ily módon rájövünk arra, hogy az Úr jót akar nekünk. Ilyen módon a betegek is rájönnek arra, hogy ez az út vezet az Úr akaratának elfogadásához. Rájövünk arra, hogy az Úr még a szenvedésben is vezet bennünket és nincsen távol tőlünk, még a szenvedésben is értelmük van a gondjainknak. Az Úrba vetett ilyen bizalom nélkül, imádság és böjt nélkül nem láthatjuk meg és nem fogadhatjuk el az Úrnak ezt a számunkra készített csodálatos tervét. Ha a Szűzanya életét a mai ünnep fényében óhajtjuk látni, azt mondhatjuk, hogy a Szűzanya, mint a választott nép leánya, ismerte az Úr minden ígését és engedte vezetni magát. Teljesen biztosak vagyunk abban, hogy az angyali üdvözlés pillanatában nem tudta, hogy megérkezett volna a Kálvária, nem ismerte mind a nehézségeket és a problémákat, de ez nem volt fontos. A Szűzanya felké-

szült és az angyali üdvözlés pillanatában kész volt arra, hogy elfogadja a kívülről jövő tervet.

Az Úr terve ez volt: váljon anyává, a Szűzanyává, Mária terve, ha így mondhatjuk, más volt. De szíve mélyén készen állt arra, hogy Istennek ezt a tervét elfogadja. És ez számomra a legnagyobb ünnep: a Szűzanya felkészült az angyali üdvözlésre és mikor „igen”-t mondott, minden egyébnek be kellett következnie: a betlehemi születés, a halál és a feltámadás is... Ezt a tervet a Szűzanya nem ismerte, de lépésről-lépésre haladt. A kiengesztelődés ezt jelenti: elfogadni, igent mondani és a Szűzanyával menni. Ezek a jelenések negyvenöt hónapja tartanak. Olyanok, mint az előkészítés. A Szűzanya elő akar bennünket készíteni, nevelni akar bennünket. A teológiai gondolat ez: a Szűzanya ezzel az Egyházzal, ebben a világban, ebben a helyzetben új útra lép. Elkísér, meghív bennünket és azt akarja, hogy mindannyian valóban Egyházzá váljunk, Istenbe vetett hittel, szeretetre, békére és kiengesztelődésre születve.

Az imacsoportokról ezeket mondhatom: a Szűzanya imádságot kér és imád-

koznunk kell, egyedül és csoportokban, a családokban is.

Attól a csoporttól, amelyet Jelena által vezet, még pedig módszeresen, az eddig láthatók szerint, néhány eltérő formát kíván: egyedüli imádkozást, csoportos imádkozást és imádkozást kettesben. Egy harmadik és negyedik dolgot is kíván: például a csoportban jó, ha így járunk el: valakit egy hétre megválasztunk, találkozunk vele, egy kicsikét imádkozunk vele, beszélgetünk, megiszunk egy kávét, egy kicsit együtt vagyunk, hogy megismerjük egymást. És amikor a csoport tagjai jól ismerik egymást, akkor a csoport nőhet, a csoport tagjai egymást segíthetik.

A másik ez: ha imádkozni gyűltök egybe és ha valamilyen zavar van a csoporton belül, ha valami nyugtalanít benneteket, ha csak a csoport egyik tagját is, mondjátok meg az elején, szinte úgy, mint egy gyónásban. Mert, így magyarázta a Szűzanya Jelena által: ha te nem bocsátottál meg, ha nem mondtad meg, hogy ez zavar téged, nem tudod szeretni őt. És ha nem szeretsz, ez azt jelenti, hogy nem lépsz ki önmagadból, zárt vagy és a többi nem szerethet téged. Ez

az első lépés a csoportos imában. A második ez: olvassuk az Igét és mondjuk meg, hogy mit jelent számunkra. A harmadik szakaszban áldást kérünk, tehát imádkozunk.

Ha ismerjük egymást, ha ismerjük a nehézségeket, együtt is imádkozhatunk. De azt akarom nektek mondani, hogy nagyon türelmeseknek kell lennetek önmagatok és a csoport többi tagja iránt, a közösségekben és a családokban, olyan türelmeseknek, mint amilyen türelmes a Szűzanya mivelünk.

Eleinte a Hiszekegyet kérte és hét Miatyánkot lépésről lépésre, majd a rózsafüzér egy szakaszát, majd az egész rózsafüzért, végül pedig a második böjti napot.

Ha pedig valamelyiketek nem tud úgy imádkozni, ahogyan a Szűzanya ezt kéri, ez nem azt jelenti, hogy nem kell elkezdni, ha valaki nem tud böjtolni, ez nem azt jelenti, hogy nem kell elkezdenie. A böjt és az imádság a keresztény életben a kiengesztelődés eszközei, ezek által érezzük meg azt, ami a szívünkben bekövetkezik: meghívások arra, hogy a Szűzanyával együtt haladjunk.

Slavko Barbarić - 1985 március 25.



2012. március statisztikai adatai

Kiszolgáltatott szentostyák száma: 92.300

Koncelebráló papok száma: 1739 (naponta 56)